

ZOID IS ZOID.

't Most al merakel slecht weer weze, as j'em niet iedere oggend bai z'n poortje vinde konne: de roiger! Ja, zo noemde w'um, want hai had veul van zo'n veugel weg: stokstoif stond-ie deer den in z'n al wat groenege zwarte pak, zaien pet op ien oor, mooie gele klompies an en den of en toe langs z'n groize puntbeerdje stroikende of-ie 'm uitknoipe wou. Hai deed den onderwoil van toid tot toid 'n trekkie an z'n lange Gouwse poip en maar koike mit z'n leepe ouge. Gedag zegge was 'r niet bai, allien as meister of dokter voorbai gonge, den gaf-ie 'n knikkie, blies d'r 'n roukwolkie achteran en tikte mit 't roertje van z'n poip teugen z'n pet. De mense zoide dat-ie deer allien maar sting te dinken om 'n aar te gouw te wezen en deer had-ie ok z'n skeldnaam van kregen, want die beiste staan ok zo maar an de slootkant of ze staan te dinken, om den opiens 'n voorbaizwummend vissie of 'n kikkertje te groipen.

Op 'n heite zeumeroggend stond-ie weer bai z'n poortje, keek 't land eres in en zoi zo bai z'n oigen: Hoe kroig ik vandaag die lap hooi an de rouk? ¹⁾). Piet, m'n werkman, is allien an 't skudden, maar hai kin 't lang niet an. Melleke hoeft-ie niet. . . . 'k zou 't zelf nag wel deres prebere wulle, maar 'k bin verskoten toen ik omrold bin. . . . nou, deer kin 'k nag wel 'n aar voor kroige. Opiens gloimdenie of-ie skik kreeg, deed z'n poortje open en gong 't westend in, midden op de weg; in maar prate mit z'n oigen. Hai had 'r gieniens erreg in dat „voddepiet” mit z'n hondekar mit drie honde d'r voor, anraie kwam. Toen die vlak bai de roiger was, gaf Piet 'n skreeuw en mitien skote de honde nei de kant van de weg en gonge leggen. 't Gong zo gouw, dat Piet over de skullep en de honde heen, de wal in rolde mit z'n gezicht vlak bai sloot, ien arrem d'r in en z'n pet dreef 'n endje veerder.

„Dikke buffel!” skreeuwde Piet. „Kin je niet op zai gaan, je doene net of de hele weg van jou is!”

De roiger was d'r ok van verskoten en helegaar nei de are kant van de weg wupt, maar deur 't skreeuwen van Piet wier die nitteleg en zoide: „Ik zel meer an die weg betaald hewwe as jij en weet je wel teugen wie je 't hewwe? Ik bin hier wethouwer en plaasanwezeg burregemeister as-ie d'r niet is en as je nou niet gouw make dat je weg komme, den stuur ik de veldwachter op je of!”

¹⁾ Klamp, mijt, opper, rook, schelf. (red.)